

Byrkoblad

19 Falköpings Bastor 92

Kärleken upphör aldrig

(1 Kor. 13:8)

Han bär allt med ett oändligt tålamod, Han tror allt och gläds med sanningen Han hoppas allt och vill inte något ont, Han uthärdar allt utan att brusa upp och bli stridslysten. Den kärleken skall aldrig upphöra ty den är starkare än döden, Han ger oss den då Han ger sig åt oss och när vi tar emot Honom och tror på Honom. Detta blir allra mest påtagligt i kyrkan då massan firas och Han möter Dig vid nattvardbordet. Därför är det så viktigt att komma till kyrkans gudstjänster inte bara då och då utan varje tillfälle som erbjuds. Ty Kristi kärlek skall hjälpa oss till handling att möta människor här hemma och ute i världen på olika sätt i allt mer hårdnande värld.

Sådan är den KÄRLEK som aldrig dör, sådan är Han som aldrig överger oss!

Lars Magnusson

ETT LEENDE ANSIKTE

fansson-Selvaraj, välkomnade oss och hjälpte oss genomföra arbetet. Tanken var att vi skulle studera de olika grupperna av människor som kom till Smyrna Home och bad om hjälp. Vi ställde oss frågor som; Varför behöver de hjälp? Vilken hjälp vill de ha? Hur kommer det sig att det har hamnat i denna svåra situation? Har de vänner, grannar, släktingar som bryr sig om dem? För att få svar på våra frågor intervjuade vi ett flertal människor som kom dit av olika anledningar. Vi träffade bl. a. farmodern Mahakali som ensam tog hand om sitt barnbarn, Vallie som fick hjälp med att träna sin handikappade son och Jembarnales stora familj.

Kärlekens väg står det som överskrift i psalmbokens evangelieliedel när fastetiden går in. Och instruktionen för kärlekens väg finner vi i det kända 13:de kapitlet i Pauli första brev till Korint. Ett av påståendena om kärleken finner vi i vår rubrik: "Kärleken upphör aldrig".

Det kan alltså inte vara människors kärlek till varandra som aposteln syftar på. Den kommer och går och hör inte alltid till det som består. Inte heller kan han mena människors kärlek till Gud, ty kärleken består inte däri att vi har älskat Gud utan att Gud har älskat oss (1 Joh. 4:10). Kärlekens höga visa är en hymn till Jesus Kristus. Därför stämmer den så dåligt in på oss. Men om vi sätter in Hans namn istället för ordet Kärlek så ser vi hur väl bitarna faller samman och bildar en bild. Bilden av Jesu ansikte.

Under våren 1991 tillbringade jag tillsammans med en kamrat några månader i Indien. Vi reste runt och gjorde också avstickare till grannländerna Nepal och Sri Lanka. Anledningen till vår resa var att vi skulle tillbringa en längre tid i Ootacamund; en stad i södra delstaten Tamil Nadu. Enligt indiska mät är staden liten, men för oss var den stor då befolkningsmängden var ungefär 250.000 invånare. I Ooty, som staden också kallas skulle vi utföra en mindre fältstudie som skulle leda till en uppsats. Möjligheten till detta fick vi via ett stipendium. Det viktigaste var dock att Smyrna Home, en hjälpsamtion ledd av bl. a. svenskan Margit Ste-

VILL DU HJÄLPA ETT IN-
DISKT BARN TILL EN BÄTT-
RE FRAMTID? BLIFADDER I!
RING MARGARETA RUBEN-
SON, tel. 150 65 eller stöd
SMYRNA HOME's arbete genom
ett bidrag till GE LIVET EN
CHANS. Postgiro 90 03 45-0.

mal gifte hon sig med sin man Philip Irud-
hayasamy. Han är nu 52 år och har inget
permanent arbete, men arbetar för tillfäl-
let som taxichaufför. Jembamalar arbetar
också vanligtvis, men är nu sedan några
veckor hemma med det minsta barnet.
Hon vill att dottern ska vara minst tre må-
nader innan hon går tillbaka till arbetet.
Att en inkomst saknas för familjen gör
naturligtvis situationen ännu svårare för
dem. När hon arbetar tjänar hon omkring
125 rupees/mån, c:a 40 svenska kronor.
Mannen tjänar något mer. Familjen som
är stor består av man, hustru och åtta
barn. Två av barnen arbetar, tre går i sko-
lan och de yngsta finns hemma. Jemba-
malar berättade också om sin bakgrund
och uppväxt. Hon har själv endast gått i
skola i två år och vill att alla hennes barn
ska få en utbildning. Med utbildning kan
man få bättre arbete och med det ett bät-
tre liv än vad hon har fått, anser Jembama-
lar.

En anledning till att jag just valde att
berätta om Jembamalar och Xavier var att
få tala om hur ett fadderbarn kan ha det.
Även få tala om hur viktig fadderarnas roll
är och att behoven av fler aldrig tar slut.
De andra skälet var att man efter en sådan
här resa har många "bilder" med sig som
etsats fast. Ett av dem var Xaviers leende
När vi skulle gå därifrån ville vi ge poj-
ken något som tack. Vi gravde i våra väs-
kor och fann till slut något att ge. Hela
han lysste med ett stort brett soligt leende
och han tittade på oss blygt, men ändå
stolt över de han nu ägde. Tre pennor och
ett suddgummi . . . *Gudrun Malnfors*

Ett sätt att hjälpa fatiga familjer är att
dem ekonomiskt. Det ger barnen möjlig-
het att gå i skola och får på det sättet en
bättre framtid.

Jembamalers son Xavier var en av de
många sponsrade barnen i Ooty. För att
förstå och få svar på våra frågor om hur
ett fadderbarn hade det beslöt vi oss för
att intervjua dem.

Miss Pushba från Smyrna Home följde
med oss som tolk och vägvisare. En väg-
visare var ett måste då det inte var så lätt
att hitta fram till adressen; "hus i slut-
ningen nedanför statliga vatten- och av-
loppsambetet". Familjen bodde således i
denna sluttning i ett litet hus byggt av
Smyrna Home efter ett av de svåra mon-
sunregnen. Vi tog oss dit ner på smala, le-
liga stigar som sluttade brant ner mot en
av de många dalarna i Ooty. Det var svårt
att förstå hur de kunde bo där när regnet
kom och rann ner för kullen i allt högre
tryck ju mer det regnade. Trots detta
fanns det många hus här och området var
fullt av lekande barn.

När vi kom fram till huset var bara en
av Xaviers äldre bröder hemma tillsam-
mans med den allra minsta system, ett
spådbarn på endast en månad. Xavier var
fortfarande i skolan och modern var iväg
för att hämta vatten, så vi väntade en
stund utanför. Medan vi stod där blev den
lilla platsen utanför huset fylld av nyfikna
barn och även vuxna som undrade vilka vi
var. Det är inte vanligt att vita kvinnor le-
tar sig ner till dessa områden.

Huset som familjen bodde i var mycket
litet och bestod endast av ett rum samt en
kokvå man knappt kunde gå in i. Golvet
var gjort av trampad lera och rummets
enda möbel var en säng av plankor. Själva
huset var byggt av trä och var vitmalat
med ljusblå knutar.

När de väl kom och intervjun började
berättade Jembamalar följande; Hon var
39 år gammal och tillhörde den romerska
katolska kyrkan. När hon var 23 år gam-

Falköpingsson – som minns de första åren

sumpen delades sedan systerligt! Inget

fick förfaras.

De första åren dominerade de profana samlingarna. Föreläsningföreningen arrangerade föreläsningar och hade ljusbilder annonserats var oftast stora salen fylld. Inträde 25 öre! Kom Sten Bergman var båda salarna övertäckta, och när han med sin liter torra röst berättade om sina upplevelser i Kamarytka var det anlöst ryst i salen. Orkestreföreningen och Musikfrämjandet höll sina konserter i Församlingshemmet och vi fick tillfälle att lyssna till många av den tidens stora artister.

Till det kom kristidens behov av information. Föreläsningar om hur man bäst odlade potatis i sin gräsmatta, hur man kunde spara på den ransonerade gasen m. m. Kristidsnämnden använde också Församlingshemmet för att dela ut ransoneringsskort. Finlands sak blev vår under vinterkriget och det hölls många finlandsafningar.

Särskilt minns jag en kväll när den finnska författarinnan Sally Salminen höll en lyrikafon. Det var så stor publik att ett par människors svimmade, trots att Församlingshemmets förenamliga fläktaggning gick för fullt.

Så mycket finns att minnas. Klart är dock, att Församlingshemmet de första åren efter sin tillblivelse fylldes i stor uppgift som samlingspunkt för folköppning. Jag tror att alla som kom dit kände sig hemma och visste att de var välkomna till församlingens hem. Jag minns i alla fall mina år som vaktmästarens pojke i Församlingshemmet med glädje.

Gunnar Nyman

Sjukhuspräst Ragnar Strand

Telefontid onsdagar 13.00–14.00.

Tel. 0515-130 80.

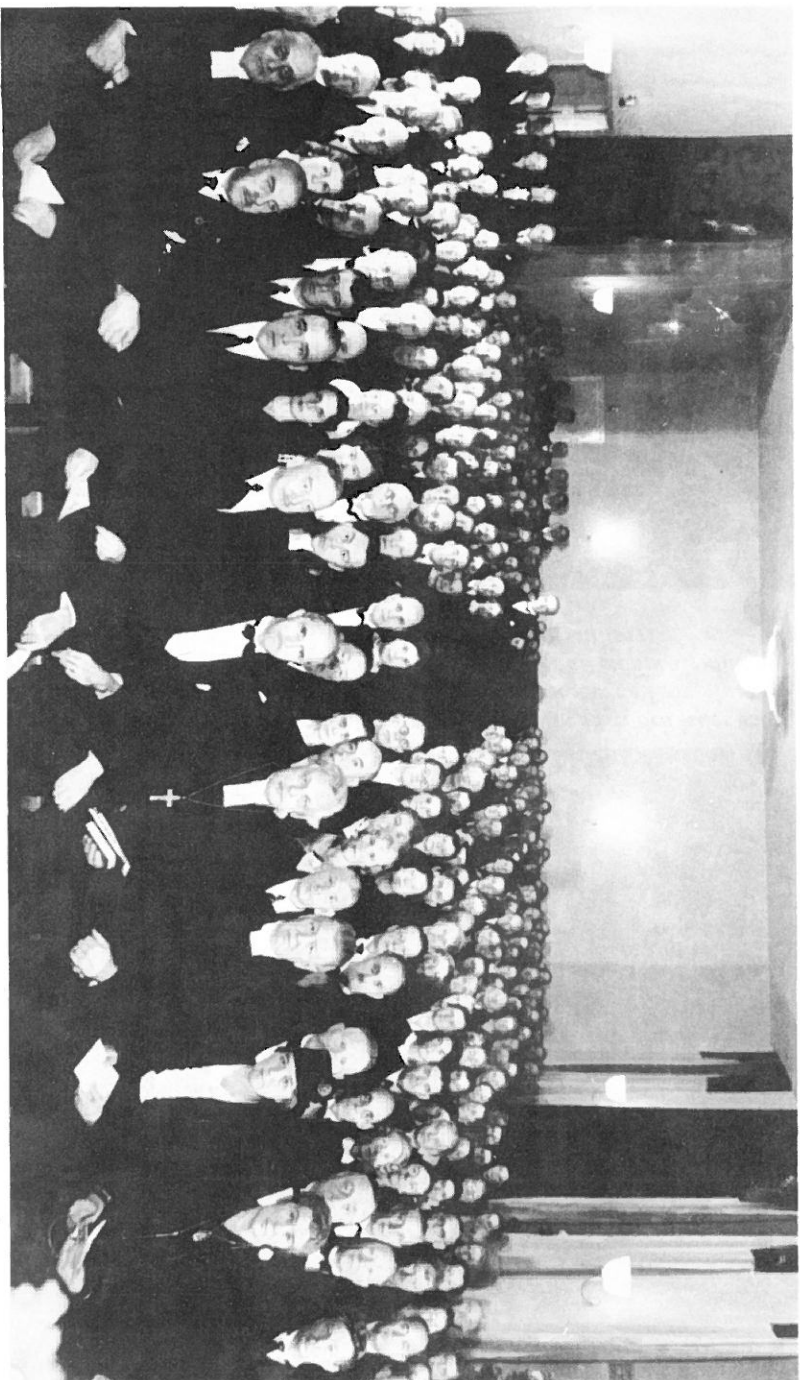
Övriga tider:

Kontakta växeln – personsökare.

En knapp månad efter det att det förhoppningsvis sista stora kriget brutit ut i september 1939 flyttade min far med familj in i den tjänstebostad som fanns i den nya Församlingshemmet och som ingick i vaktmästaregården. Jag var tolv år, vilket betydde att jag var gammal nog att hjälpa till. Mina första minnen av tiden i Församlingshemmet hänger därför mycket samman med de svårigheter kriget och kristiden vållade.

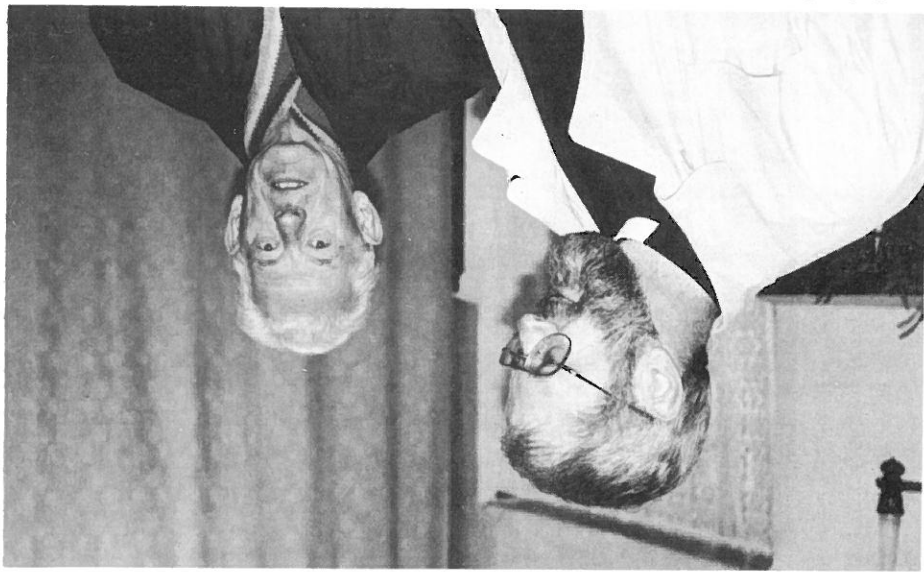
Kristiden medförde också, att människorna på något sätt blev aktivare och fick ett behov av att söka sig samman. Som jag minns det nu, så var Församlingshemmet fylldt in i minsta vrå i kväll den första krigsvintern. Så var det säkert inte, men förmodligen var jag trött på att så snart skolarbetet var över stada och bära stolar.

Församlingshemmet betydde lösning en på ett uppdämt lokalbehov i Falköping. Många var de föreningskar som utnyttjade Församlingshemmets lokaler för sin verksamhet. Självallet i första hand de olika kyrkliga föreningarna. Kyrkkoorden samlade en stor grupp män, och jag minns, att jag många kvällar vaknade av deras maktiga psalmsång, som avslutade deras möten. Vårt sovrum låg nämligen vägg i vägg med lilla salen, där bröderna samlades. I de s. k. klubblokaler hade pojkklubben och jag tror även KFUM sina möten, Kyrkliga Ungdomskretsens träffades regelbundet och syföreningarna utförde sitt förenamliga arbete såsom nu. Deras församlingar var roliga kvällar. Då kokades kaffe på surrogat av bästa sort, men man försökte samla in liter ätka bönor också för att förhöja smaken. Den

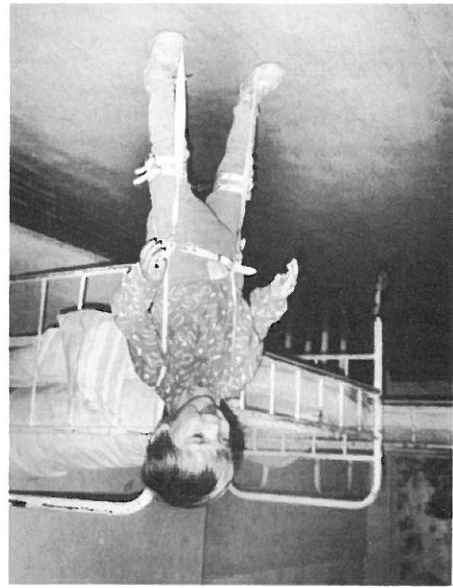
Från invigningen av Falköpings församlingshem den 28 oktober 1939. På bilden syns bl. a. biskop Gustaf Ljunggren med maka och kontraktsprosten och kyrkoherden i Falköpings pastorat Fritz Wetterholm med maka. Den 23 maj återinvigdes biskop Lars-Göran Lönnermark församlingshemmet som då får ett eget kapell i den gamla huvudbyggnaden. Det kommer att bli ÖPPET HUS hela dagen. Vi återkommer i ärendet! LM

VÄNFÖRSAML

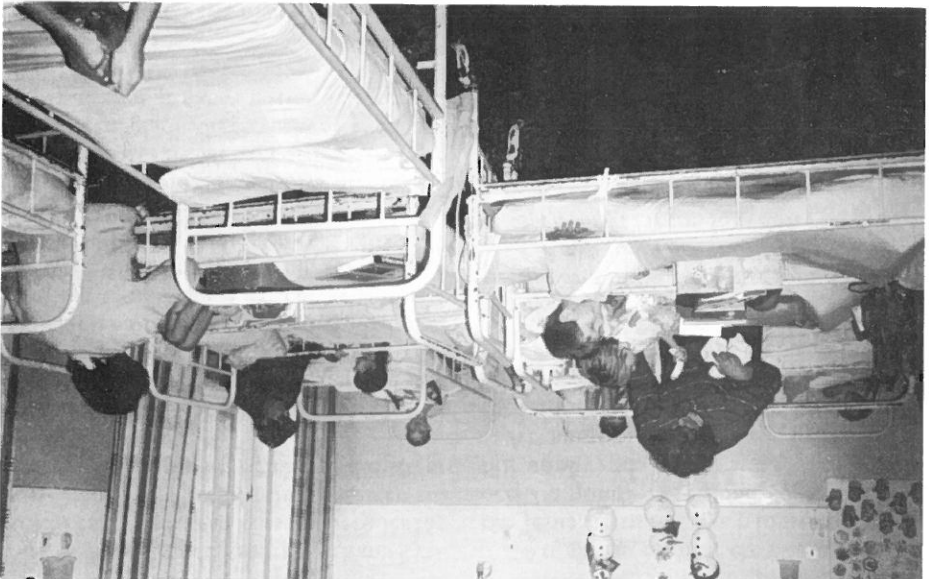

Kyrkoherde Georgs Zallits tjänar troget Sigulda församling sedan 48 år och leder arbetet bland bebovande i församlingen. Här tillsammans med kyrkoherde Lars Magnusson som predikade i Sigulda kyrka på Trettondagen. Vi fortsätter att stödja Sigulda församling i framtiden. P.g. 12 13 72-3 Falköpings församling.

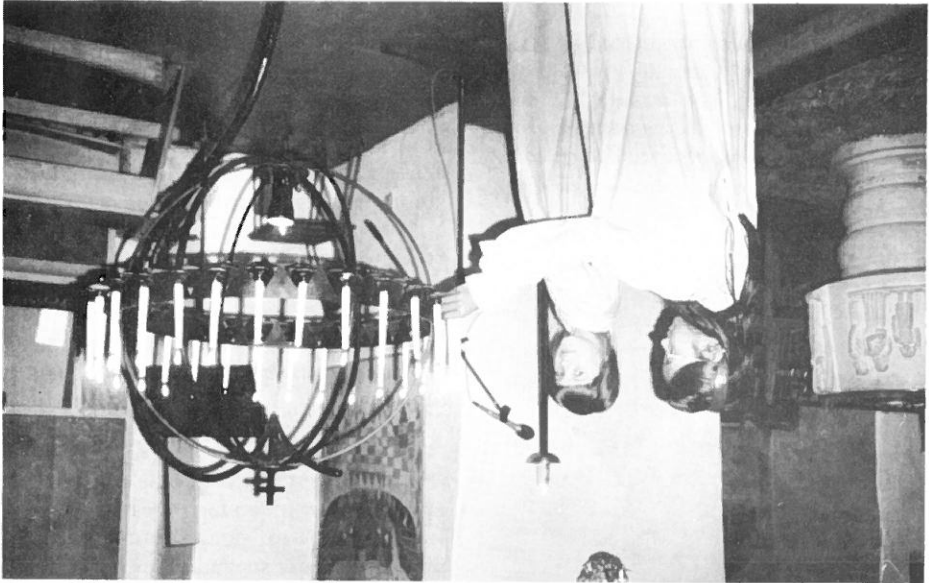
Församlingens diakonissor i
Falköpings Pastorat. Annica
Johansson (S: Olof och Fred-
riksberg) tel. 145 45. Gun-Lis
Lindgren (Mösseberg, Frigger-
åker och Torbjörntorp) tel.
162 14.

Arbetet på Krimulda barnhem är viktigt.
Barnen får vitaminer och andra förmö-
denheter. Renovering av barnhemmet
planeras inom kort bl. a. indragande av
varmvatten.

På Kyndelsmäsodagen tände vi ljus i mässan för alla nödens barn i kampen mot rasism och främlingsfientlighet mot öppna gränser, mellan folk och länder. Här tänder Hanna Medin och Elin Andersson ljus i ljusgloben i S:t Olofs kyrka.

Kör hela veckan lång

"Att sjunga i kör är ett sätt att berätta om Jesus, att tillbedja och lovsjunga, prisa och ära honom, samtidigt som man själv blir uppbyggd." Att sjunga i kör kan fylla många olika funktioner. Den som vill prova kan kontakta någon av kyrkomusikerna.

*Spela mig Herre, Spela!
använd mig, Sjung mig som din.
Genom ljuset och mörkret
spela mig, Herre, som din.*

J. V. Gustafsson

*En av våra gamla körångare och instrumentalister som berett oss många högtids-
stunder i kyrkan har slutat sina dagar.
TACK J. V. för vad Du givit under de
många åren i församlingens gemenskap.*

LM

När några ur Fredriksbergskyrkans kyrkörer fick frågan vad körsång betyder för dem, kan vi se att körsången sätter sin prägel både på vardag och helg. Här följer några röster:

"Att sjunga i kör betyder ju bl. a. att få lära sig nya sånger (nya melodier och texter). Ofta märker jag hur jag under veckan har någon text och liten melodislänga, som jag nynnar på. Den här veckan har jag burt med mig 'Spela mig, Herre' med text av Arne H. Lindgren och musik av Jerker Leijon. När orden får hjälp av melodin, är det som om de lyfter och bär på ett helt annat sätt, än bara ord. Därför ger körsången glädje hela veckan, även om höjdpunkten är när vi träffas och sjunger tillsammans".

Annica

"Jag har inte varit med i denna kören mer än några månader men jag gick med för att jag tycker det är roligt att sjunga. Dessutom verkar det vara en väldigt fin gemenskap och kamratskap här. Man får nya vänner förutom att det är en avkoppling från vardagens arbete. Det kan varmt rekommenderas för alla som känner sig stressade eller behöver en stund av trevlig samvaro. Sång och musik det piggar upp."

Märta

"När jag fick frågan vad jag tycker om och varför jag sjunger i kyrkokör är mit

1. Att få vara tillsammans och sjunga med kristna kamrater.

2. Att tillsammans sjungande, hjälpa till att bära fram det kristna budskapet.

3. Den sociala kontakten med mina kamrater. Vi pratar också om vardagliga saker, att beja igenkännande på en kör-

4. Det är avkopplande efter dagens jobb, att sjunga tillsammans och till sist i dessa dyrtider det är ju alldeles gratis."

Asta

HELA JORDEN

Miljö och utveckling på de fattigas

villkor.

Hur ska vi förbättra livssituationen för

de fattigaste i världen och samtidigt rädda

miljön? Vad säger vi i den rika nord när

människorna i syd vill skaffa sig bilar och

kylskåp och annat som tar på jordens re-

sursor och förstör miljön? Hur länge kan

vi fortsätta med vårt resurslöseri? Frå-

gorna blir alltmer brännande. För Lut-

herhjälpen är utgångspunkten en helhets-

syn på människans och vår miljö. Nyckeln

till framgång ligger i att människorna

själva identifierar sina behov och hittar

lösningar. Genom lokala kyrkor stöder

Lutherhjälpen flera olika projekt. 1974

larmade Mekané Yesuskyrkan i Etiopien

om en svältsituation. Tusentals män-

niskor och djur hade dött och första hjäl-

pen bestod av mat. Men det behövdes mer

än bara mat. Vagar saknades till ett områ-

de stort som Uppland och med en befolk-

ning på två miljoner. Få hade tillgång till

rent vatten. Åtta av tio kunde inte läsa el-

ler skriva. Ett av fyra barn dog före fem

års ålder. Kyrkans folk startade ett ut-

vecklingsprojekt med stöd från Luther-

hjälpen.

Nöd hjälpsmat användes till konstruk-

tivt arbete. Man fick betalt i mat för att

bygga vägar för hand. I det bergiga områ-

det fanns gott om naturliga källor. Käll-

ogät grävdes fram och skyddades från yt-

vatten och betande djur. Friskt, rent vat-

ten har sedan dess gjort att en stor del av

sjukdomarna försvunnit. Under femton

år har Mekané Yesuskyrkan gett en mil-

jon människor vatten över hela Etiopien

genom skyddade källor, grävda eller bor-

rade brunnar. Men Lutherhjälpen stöder

också projekt på närmare håll, t. ex. i de

Baltiska länderna. Men det räcker inte

bara med detta. Lutherhjälpen arbetar

också för: - Rättvis handel som inte miss-
gynnar u-länderna. - En lösning av
skuldkrisen. - I-världens resurstörbruk-
ning måste minska.
Ditt stöd i Lutherhjälpens fasteaktion
är ett stöd för miljö och utveckling på de
fattigas villkor.
ÄR DU BEREDD ATT TA DET AN-
SVARET?

GL

SVENSKA
KYRKANS
BISTÅND

Lutherhjälpen

Pg/Bg 90 02 56-9
TEL 018-16 95 00

Bibelfrågor med Bagnar Strand

1. Vem profeterade om att svärden skall smidas till plogbillar och spjuten till vingårdsknivar?
2. Rut plockade ax på en åker. Vem ägde den åkern?
3. Vilken församling i Uppenbarelsebo-ken har övergett sin första kärlek?
4. Vem sade till Jesus: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord...?"
5. Hur många hyddor ville Petrus göra på förklaringsberget?

Priser till de fem först öppnade rätta lösningarna. Svar senast den 1 maj till Ingemar Malmfors, Box 743, 521 22 Falköping. Märk kuvertet "Bibelfrågan".

De rätta svaren på förra tävlingens frågor är: 1. Korpar (1 Kon. 17:2-4). 2. Samuel (1 Sam. 10:2). 3. Petrus (Mat. 16:19). 4. Den förlorade sonen (Luk. 15).

5. Raka gatan (Apg. 9:11).

Den tävlingens vinnare blev: Ester Gustafsson, Jonstorp, Vilske Kleva, Iris Johansson, Torstenssonsg. 52, Karin Andersson, S:t Sigfridsg. 55, Ingegerd Jansson, Slepnerg. 4 A, Göre Svensson, Göta-son, 76, samtliga med postadr. Falköping.

Präster i Falköpings Pastorat:

Kyrkoherde Lars Magnusson 0515-177 93.
Kommunister Rune Hjelm 0515-184 38.
Kyrkoherde Ingemar Bruto 0515-168 89.
Prost Martin Sandström 0515-170 30 (Pastors-exp.), bost. 100 03.

Biljetten får Du i kyrkorna eller av taxichauffören. Du som är beroende av handikapptaxi kan åka på samma villkor. Bra är givetvis om vi kan samåka när så är möjligt. Har Du frågor ring kyrkoförvaltningen!

DU VET VÄL OM ATT DU KAN ÅKA KYRK-TAXI? FÖRENKEL RESA TILL EL-LEK FRÅN GUDSTJÄNST I NÅGON AV VÅRA KYRKOR BETALAR DU ENDAST 5 KRONOR.

Bibeldag med Prosten Harald Buch, den 8 mars

11 Gudstjänst i S:t Olofs kyrka, kyrklunch.
15 Bibeldagen fortsätter i Mösssebergs kyrka, kyrkkaffe.

Olofs kyrka.

Franciskaenerbrodern Max Mizzi besöker åter Falköping den 21 och 22 mars. Han kommer att ha en stilla dag på lördagen och söndagen predikar han i massan i S:t

BYTE PÅ POSTER

Avvägande ordföranden i pastoratskyrkorådet Börje Rengstedt med maka Maj-Britt och avgående ordföranden i kyrkorådet Ola Bergsten med maka Märta. TACK för gott samarbete!

LM

Pågående manskap: Ingvar Nilsson, ordf. i delegerade, Jörgen Emanuelsson, v. ordf. i kyrkorådet, Åke Olsson, ordf. i fullmäktige, Bengt Wallin, ordf. i pastoratskyrkorådet samt Ingemar Bruto, ordf. i kyrkorådet.

LM

Tre nya i kyrkvärdsämberet. Vi välkomnar

Birgitta Sandström.

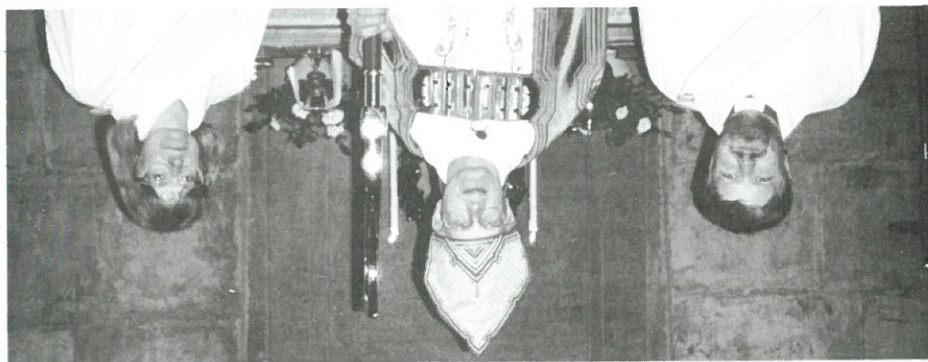

Urban Göblin.

Ingemar Malnfors.

VÄLKOMMEN som ny diakonissa i församlingen ANNIKA JOHANSSON. Här tillsammans med biskop Lars-Göran Lönnemark och vigningskamraten PER SÖRLING.

TACK till INGEMAR WAHLBERG som slutar som kantor i Torbjörnstorps församling efter 27 års tjänstgöring. VÄLKOMMEN till HÅKAN HENRIKSSON som efterträdare.
TACK till följande kyrkvårdare OLA BERGSTEN, IRIS LARSSON och BÖRJE RENGSTEDT för trogen tjänst i Guds hus.
TACK till INGRID ANDERSSON som slutar som lokalvårdare i Fredriksbergs kyrka efter års tjänstgöring.

KYRKOBLAG NR 1 1992

Foto där ej annat angivits
Lars Magnusson.

Ansvarig utgivare: Lars Magnusson
Redaktör: Lars Magnusson